
EVEREST

1350

tamadres.com

AYŞE KULİN / ESERLER

1. *Güneş Dön Yüzünü* (Öykü)
2. *Bir Tutulmuş Huzur* (Biyografi)
3. *Foto Sabah Resimleri* (Öykü)
4. *Adı: Aylın* (Biyografik Roman)
5. *Geniş Zamanlar* (Öykü)
6. *Sevdalinka* (Roman)
7. *Füreya* (Biyografik Roman)
8. *Köprü* (Roman)
9. *İçimde Kızıl Bir Gül Gibi* (Deneme)
10. *Babama* (Şiir)
11. *Nefes Nefese* (Roman)
12. *Kardelenler* (Araştırma)
13. *Gece Sesleri* (Roman)
14. *Bir Gün* (Roman)
15. *Bir Varmış Bir Yokmuş* (Öykü)
16. *Veda* (Roman), *Veda* (Çizgi Roman)
17. *Sit Nene'nin Masalları* (Çocuk Kitabı)
18. *Umut* (Roman)
19. *Taş Duvar Açık Pencere* (Derleme)
20. *Türkan-Tek ve Tek Başına* (Anı-Roman)
21. *Hayat-Dürbünümde Kırk Sene* (Anı-Roman)
22. *Hüzün-Dürbünümde Kırk Sene* (Anı-Roman)
23. *Gizli Anların Yolcusu* (Roman)
24. *Saklı Şiirler* (Şiir)
25. *Sessiz Öyküler* (Öykü Derlemesi)
26. *Bora'nın Kitabı* (Roman)
27. *Dönüş* (Roman)
28. *Hayal* (Anı)

ÖDÜLLER

- 1988-89/Tiyatro ve TV Yazarları Derneği,
En İyi Çevre Düzeni Dalında Televizyon
Başarı Ödülü
- 1995/ Haldun Taner Öykü Ödülü Birincisi
- 1996/ Sait Faik Hikâye Armağanı Ödülü
- 1996/ 3. UAT En Başarılı Yazar Ödülü
- 1997/ Oriflame Roman dalında Yılın En Başarılı
Kadın Yazarı Ödülü
- 1997/ Nokta Dergisi DORUKTAKİLER
Edebiyat Ödülü

- 1997/ İ.Ü. İletişim Fakültesi, Roman Dalında Yılın En
Başarılı Yazarı Ödülü
- 1998/ Oriflame Edebiyat Dalında Yılın En
Başarılı Kadın Yazarı Ödülü
- 1998/ İ.Ü. İletişim Fakültesi Roman Dalında Yılın En
Başarılı Yazarı Ödülü
- 1999/ Oriflame Edebiyat Dalında En Başarılı Kadın
Yazarı Ödülü
- 1999/ İ.Ü. İletişim Fakültesi Roman Dalında Yılın En
Başarılı Yazarı Ödülü
- 2000/ Rotaract Yılın Yazarı Ödülü
- 2001/ Ankara Fen Lisesi Özel Bilim Okulları Yılın
Yazarı Ödülü
- 2002/ Tepe Özel İletişim Kurumları Yılın En İyi
Edebiyatçısı Ödülü
- 2003/ AVON Yılın En Başarılı Kadın Yazarı Ödülü
- 2003/ Best FM Yılın En Başarılı Yazarı Ödülü
- 2004/ İstanbul Kültür Üniversitesi Yürekli Kadın Ödülü
- 2004/ Pertevniyal Lisesi Yılın En İyi Yazarı Ödülü
- 2007/ Bağcılar Atatürk İ.Ö. Ok. & Esenler-İşveç
Kardeşlik İ.Ö. Ok. Yılın Edebiyat Yazarı Ödülü
- 2007/ Türkiye Yazarlar Birliği VEDA isimli romanı ile
Yılın En Başarılı Yazarı
- 2008/ European Council of Jewish Communities Roman
Ödülü
- 2009/ TED Bilim Kurulu Eğitim Hizmet Ödülü
- 2009/ Kocaeli, 2. Altın Çınar Dostluk ve Barış Ödülü
- 2009/ Kabataşlılar Derneği Yılın En İyi Yazarı Ödülü
- 2010/ Best FM 1998-2008, 10 Yılın En Başarılı Kitabı
- 2010/ Kabataşlılar Derneği Yılın En İyi Yazarı Ödülü
- 2011/ İTÜ EMÖS Yaşam Boyu Başarı Ödülü
- 2011/ Orkunoglu Eğitim Kurumları, Yılın En Başarılı
Yazarı Ödülü
- 2011/ ESKADER Kültür & Sanat Ödülleri,
Hatırat Dalında HAYAT & HÜZÜN
- 2011/ FAREWELL (VEDA) ile Dublin IMPAC
Edebiyat Ödülü Ön Adayı
- 2012/ Medya ve Yeni Medya En İyi Yazar Ödülü
- 2013/ Kültür ve Turizm Bakanlığı, Toplumsal
Duyarlılığa Katkı Ödülü
- 2013/ Lions Başarı Ödülü

Sevdalinka'nın Bosna-Hersek telif geliri savaş mağduru çocuklara, *Kardelenler*'in telif geliri Kardelen Projesi'ne, *Sit Nene'nin Masalları*'nın telif geliri UNICEF Anaokulu Projesi'ne, *Türkan-Tek ve Tek Başına*'nın özel baskısının ve *Türkan* tiyatro oyununun telif gelirleri ise ÇYDD eğitim projelerine bağlanmıştır.

ayşe kulin

Handan

tamadres.com

§

Yayın no **1350**
Türkçe Edebiyat **497**

Handan

Ayşe Kulin

Editör: Cem Alpan
Kapak tasarımı: Beste Doğan
Sayfa tasarımı: Atahan Sıralar

© 2014, Ayşe Kulin
© 2014, bu kitabın Türkçe yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Ekim 2014 (150.000 Adet)

ISBN: 978 - 605 - 141 - 797 - 4
Sertifika no: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa sertifika no: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
facebook.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Büyük ustam Halide Edib'e, Müslüman Türk kadınının özgürlük ve eşitlik sürecindeki değerli katkıları için şükranla

ve

Sevgili arkadaşım değerli yazar M. Murat Somer'e *Handan*'ın yazılması için verdiği ilhama gönül dolusu teşekkürle...

ADIMI BABAANNEM KOYMUŞ BENİM

Gözlerimi açtım. Önce bembeyaz tavanı, sonra da üzerinde ağaç gölgelerinin oynadığı duvarı gördüm.

Neredeyim ben? Buraya nasıl geldim? Ne zaman geldim? Dirseğimin üzerinde doğrulup etrafıma baktım.

Tanımadığım bir odadayım. Kim getirdi beni bu odaya? Ne zaman getirdi ve yüz yıllık bir uykuya bıraktı ki, uyanışım böyle sancılı?

Kaç zamandır uyumaktayım ben sahi? Kemiklerim üzerinde yattığım şilteyle âdeta bütünleşmiş, elim, kolum ve kafam uyuşmuş olduğuna göre, dün gecedan beri mi, üç gündür mü, üç yıldır mı, yoksa üç yüz yıldır mı?

Neden hiçbir şey hatırlamıyorum?

Gözlerim perdenin aralığından sızan gün ışığında dans eden toz zerreciklerinde, boş bir gayretle anımsamaya çalış-

tım. Kafam kazan gibi, hâlâ çok uyukum var. Yastığıma yaslanıp etrafımı incelemeyi sürdürdüm.

Duvarlar ve perdeler beyaz olsa da, bir hastane odası değil burası.

Bilirim hastane odalarını. Kokuları, dokuları başkadır. Duvarlarının illa beyaz olması da şart değildir üstelik. Benim unutamadığım hastane odasının duvarları açık maviydi. Doktorun gömleği koyu maviydi, Haşım'inki ince mavi çizgiliydi. Şu işe bakın ki, benim üzerimdeki, bağcıkları arkadan bağlanan hasta geceliği de mavi çiçekliydi. Oda çok soğuk olmalıydı ki, üşüyordum. Dişlerim birbirine vuruyordu, tuhaf bir ses çıkararak.

“Bebek duruyor mu?” diye sormuştum başımda dikilen doktora. Sesim taraz tarazdı, boğazım yanıyordu.

“Yormayın kendinizi. Dinlenin şimdi, sonra konuşuruz.”

“Söylesenize, bebeğim yaşıyor mu?”

Bana cevap veren olmamıştı. Uzaktan annemin sesini duymuştum. Annemin sesini nerede olsa hep duyarım ben. Öte dünyalarda bile olsa, yine duyarım. Uyukumda dahi gelir, fısıldar kulağıma. Annem o sırada hayattaydı ve daha çok gençsin, yavrum, diyordu bana, bir bebeğin daha olur, odanın derinliğinde bir yerden. Haşım ve doktor, bir orkestra şefinden işaret almışçasına aynı anda öksürmüşlerdi. Oda lizol kokuyordu. Haşım yatağımın yanında dikiliyordu. Kül gibiydi rengi. Yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Merhamet desem değil, şefkat hiç değil. Bezginliğe varan bir hayal kırıklığı gibi, daha çok. O an bana söylemek isteyip de söyleyemediğini, içinde sabırla saklayıp on ay sonra söylemişti.

Ben psikolojik terapi sırasında aldığım ilaçlar yüzünden on iki fazla kiloyu vücuduma yaymış olarak, ince uzun hayal gibi bir genç kızdan bir iri kadına kadına dönüşmenin acı gerçeğiyle mücadele etmekteyken... Haince, lafını hiç sakınmadan, hemen sadede gelerek söylemişti. Üstelik evlilik yıldönümümüzde...

Hatırladım işte!

Geçmişimle bağlarımı kopardığım zamanlarda, o mavi hastane odasıyla hatırlarım, unuttuklarımı. Çizgili gömleğiyle başımda dikilen kocamın gözlerindeki ifadenin bende yarattığı yıkıntıyla dönüş yaparım belleğime. Çünkü hayatımın dönüm notasıdır o an. Halk dilinde dış-gebelik diye bilinen durumunun, milyonlarca kadın arasında bana isabet ettiğini ve diğer tüpümde de yapışma olmasından dolayı, bundan böyle asla çocuk doğuramayacağımı öğrendiğim ve işte bu yüzden ömrümün geri kalanının hep yalnızlıklar içinde geçeceğini sezdiğim andır.

Unutamam.

Şimdi de tıpkı o günkü gibi. Ancak, o mavi hastane odasından çağrışımla artık her şey net de kafamda, sadece buraya ne zaman ve neden geldiğim hâlâ dumanlı. Çok içmiş olmalıyım yatmadan önce.

Şu anda içinde bulunduğum oda, hayır, kesinlikle bir hastane odası değil. Enerjisi, duvarlara sinmiş fısıltıları başka. Bambaşka.

Bir hapishane hücresi de değil, küçüklüğüne rağmen, çünkü yatağımın çaprazında bir hasır koltuk var, karşı du-

varda bir manzara resmi asılı ve perdesinden anlıyorum ki, penceresi geniş.

Oysa bir hastane odası olabilirdi, hastayım çünkü ben. Ruhum hasta. Uzun bir zamandır hasta ruhum. Hapishane hücresi de olabilirdi, çünkü suçluyum aynı zamanda. Gerçeklerle yüzleşemediğim için suçlu ruhum. Bedenimse, hasta ve suçlu ruhumu taşımaktan çok yorgun.

Kapattım gözlerimi, uyudum yine.

Yeniden uyandığımda, perdenin aralığından bu kez güneş sızılmıyordu içeri, ama oda etrafımı görebileceğim kadar aydınlıktı. Yattığım yerden, el yordamıyla başucu lambasının düğmesini aradım. Bulamayınca doğruldum, ayaklarımı yere sarkıtıp oturdum yatakta. Tuvalete gitmeliyim diye düşündüm. Ayağa kalkmaya yeltenince yerde, yatağın hemen yanında bir şeye bastım. Ayağım kaydı, gerisin geriye yatağa düştüm. Toparlandım, eğildim ve aldım yerdeki o şeyi. Bir kitap! Kapağında, yüzü hayal gibi belli belirsiz bir genç kadın resmi var. Elimde kitap, tuvaleti arandım uyku sersemi, ışığını yaktım ve kitabın adını okudum: *Handan*. Aynaya baktığımda ise, çiğ ışıktaki bu adın canlısı belirdi karşımda. Yakından tanıdığım, yorgun, bezgin ve hafızasız Handan! Kendinden kurtulmak için unutmayı seçen ve fakat onu dahi beceremeyen. Dışarıya verdiği görüntü ise, şu işe bakın ki tam tersi. Tuttuğunu koparan bir kadın imajı. Kimse bilmiyor kopardıklarından elinde kalanın kocaman bir yalnızlık olduğunu.

Kafamı musluktan akıttığım soğuk suyun altına tuttum bir süre. İyice ayıldım. Kim bilir hangi otel müşterisinin